

ketingets talerstol. Efter at jeg har været herinde så længe, har jeg lært, at det gør man ikke, så det vil jeg undlade.

Jeg har også svaret på det med cykel og bil, nemlig at det er uden for den grænse, hvor vi ønsker overvågning.

Fru Annette Just siger, at det er teknisk muligt at tage yderligere foranstaltninger i brug. Det ved jeg, men det er ikke det, vi tager stilling til her i dag. Det, vi tager stilling til i dag, er reddegørelsen, som den foreligger fra landbrugs- og fiskeriministereren.

(Kort bemærkning).

Kent Kirk (KF):

Hr. Touborg stillede spørgsmålet om, hvad man ville stille i stedet. Jeg vil gerne understrege, at det er af principielle grunde, vi er imod det her. Jeg vil godt gå ind i hr. Touborgs spørgsmål, og så vil jeg vende det rundt og spørge hr. Touborg: Hvad løser det forslag? Det eneste, der bliver omfattet af det, er industrifiskeri, og industrifiskeri, der foregår under 72 timer, er ikke omfattet af det. Hvor har vi problemerne med fejlmeldinger i industrifiskeriet?

Hvis vi tager tobisfiskeriet, så foregår det stort set kun i Nordsøen. Der kan ikke ske en fejlmelding. Hvis vi tager sperlingfiskeriet, så foregår det i den nordlige del af Nordsøen, idet sperlingerne kun er dér. Der kan ikke ske en fejlrapportering, og der er ingen, der kan have interesse i fejlrapporteringer. Hvis vi tager brislingefiskeriet, så kunne der være interesse her, fordi Skagerrak og Kattegat kan komme ind i billedet, men de er stort set ikke berørt af det, fordi fartøjer, der er ude under 72 timer, ikke er omfattet af det. Så her løses altså heller ikke noget problem.

Det, der er tale om, er, at man nu vil bruge 80-100 mio. kr. til at løse et problem, der ikke er et problem. Så er det, jeg siger, at så har det et andet sigte. Det er ikke det, der ligger på bordet, vi tager stilling til, men det er i virkeligheden overvågningssamfundet. Det her skal gennemføres over for alle fiskere, og det skal formentlig også gennemføres sådan, at når man ser, at man ikke får nok ud af pengene, skal man til at tage billeder af fiskerne, fordi vi ved det teknisk kan ske. Det er derfor, vi er nødt til at sige nej til det her system.

Jeg takker fru formanden, fordi jeg fik 10 sekunder ekstra.

Fjerde næstformand (Elisabeth Arnold):

Jeg har nu følgende indtegnet til korte bemærkninger: Hr. Erling Christensen, fru Bodil Thrane, hr. Kristian Thulesen Dahl, hr. Jens Kirk og hr. Bent Hindrup Andersen. Efter disse korte bemærkninger agter jeg at give ordet til hr. Kristen Touborg for et svar, og derefter agter jeg at gå videre i ordførrækken.

(Kort bemærkning).

Erling Christensen (S):

Jeg forstår da godt, at hr. Touborg ikke vil føre finanslovforhandlinger under denne sag, men jeg synes da alligevel, det kunne være interessant at høre – hvis man sætter sig ud over finanslovforhandlingerne – hvor meget hr. Kristen Touborg kunne tænke sig at give hr. Jens Kirk og Venstre i compensation til de små fiskersamfund, altså det, De Konservative kaldte judaspenge, for at få Venstre til at stemme for satellitovervågningen.

Det var jo også det problem, fru Bodil Thrane var inde på ved anden behandling af lovforslag nr. L 174 den 15. maj her i 1996, hvor fru Bodil Thrane sagde:

»Endvidere synes jeg, at det er nyttigt at få sagt, at hvis der også bliver tale om satellitovervågning, skulle fiskerne meget gerne holdes skadesløse, da det ikke er et instrument, de selv har bedt om.«

Så vi snakker altså om compensation her. Så hvor er budet fra hr. Touborg – hvad skal Venstre have af pekuniære midler i den sag her?

(Kort bemærkning).

Bodil Thrane (V):

Nu kunne jeg jo få lyst til at sige et par ord til hr. Erling Christensen, men da det ikke er tilladt, skal jeg nøjes med at forholde mig til det, jeg kom herop for, for jeg fik aldrig svar på mit spørgsmål til hr. Touborg.

Hvad er det dobbeltmoralske? Vi blev anklaget for at være dobbeltmoralske i Venstre for først at sige ja og bagefter sige nej. Derfor spurgte jeg hr. Kristen Touborg, hvad det dobbeltmoralske var i at sige ja til en satellitovervågning på nogle forhandlede betingelser og så efterfølgende at sige nej, når ikke vi får de betingelser indfriet.

Og så vil jeg egentlig gerne spørge hr. Kristen Touborg, hvad de helhedsbetragtninger, som skal være årsag til, at SF siger ja, går ud på. Jeg har ikke rigtig fået svar på, om man betingelsesløst siger ja til de her satellitter og så efterføl-